Källskatten

Löneavdrag även å inkomst intjänt åt annan

Centrala verkstadsskolan i Jönköping har för avsikt att träffa avtal med Allmänna svenska elektriska aktiebolaget att eleverna inom elektrikeryrket vid skolan skola utföra praktikarbete åt bolaget. För sitt arbete hos bolaget äro eleverna berättigade till avlöning enligt det inom facket gällande lärlingsavtalet. För att i ekonomiskt avseende skapa en rättvisare fördelning mellan de elever, som utföra sitt praktikarbete på skolans elevverkstäder och de elever, som utföra detta på öppna marknaden, avser skolan att sistnämnda elevers arbetsinkomst skall utan löneavdrag av bolaget utbetalas till skolan. Skolan skall sedan fördela dessa medel mellan skolans samtliga elever. De elever, som utföra praktikarbetet i öppna marknaden, skola dock erhålla särskild ersättning för merkostnad i samband med arbetet i form av kost-, klädes- och reseersättning.

Bolaget har hos lokala skattemyndigheten hemställt om intyg, att löneavdrag för skatt icke behöver verkställas å av skolans elever intjänade löner, vilket bolaget anser utgöra förutsättning för att det av skolan framlagda förslaget skall kunna genomföras.

Nämnden:

Enär enligt gällande lärlingsavtal de elever, som utföra arbete åt Allmänna svenska elektriska aktiebolaget, äga rätt till viss avlöning, samt denna avlöning för dem utgör skattepliktig inkomst av tjänst, kan bolaget icke underlåta verkställa löneavdrag för skatt.

Löneavdrag å semesterersättning

I en konkurs ha arbetstagare bevakat bland annat fordringar å semesterersättning. Förskottsutdelning i konkursen har skett med 25 procent till de förmånsberättigade arbetarna. Därvid har i det lagakraftvunna utdelningsförslaget gjorts avdrag med 10 procent för skatt jämväl beträffande semesterersättningarna. Från Svenska byggnadsarbetareförbundet har, när uppgift begärts om vederbörande arbetares debetsedelsnummer, påstått, att enligt beslut av centrala uppbördsnämnden avdrag för skatt icke finge göras å semestermedel, som inbetalades till byggförbundets semesterkassa, samt att debetsedelsnumren ej behövdes. Semesterkassan har icke bevakat några semesterfordringar i konkursen utan dylika bevakningar ha skett av vederbörande enskilda arbetare. Utdelningarna tillkomma därför dessa enskilda arbetare och utbetalas av konkursboet till dem och icke till semesterkassan. Skall icke vid angivna förhållande skatteavdrag göras å arbetstagarnas utdelningsbelopp?

Nämnden:

I ärendet är fråga om utdelning till arbetstagare å lönefordringar, innefattande jämväl semesterersättning, vilka av arbetstagarna med förmånsrätt bevakats i arbetsgivarens konkurs. Då utbetalning av i konkursen

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:14:13

SKATTESTRAFFLAGEN

Delvis frikänd

Åklagaren har yrkat ansvar å köpmannen Carl Uno Andersson, Sthlm, under påstående, att Andersson i sina åren 1943 och 1944 här i staden avlämnade självdeklarationer underlåtit att såsom inkomst upptaga intäkter, år 1943 om sammanlagt 10.886 kronor och år 1944 om sammanlagt 3.391 kronor ävensom för ettvart av sagda år obehörigen verkställt avdrag för försäkringspremier med 313 kronor, att Andersson handlat, ifråga om 1943 års deklaration mot bättre vetande och ifråga om 1944 års deklaration uppsåtligen samt att Anderssons ifrågavarande förfaranden varit ägnade att leda, ifråga om 1943 års deklaration till för låg taxering och ifråga om 1944 års deklaration till för låg skatt.

Andersson har bestritt åklagarens talan samt anfört: Ifråga om 1943 års deklaration hade Andersson icke handlat mot bättre vetande. Däremot medgåves, att han beträffande sagda deklaration gjort sig skyldig till grov vårdslöshet. Vad härefter anginge 1944 års deklaration bestredes, att Anderssons underlåtenhet att upptaga det av åklagaren angivna inkomstbeloppet ävensom hans åtgärd att verkställa avdraget för försäkringspremier lett till för låg skatt. Han hade haft förlust i annan del av sin rörelse med 3.858 kronor, och denna förlust hade ock av prövningsnämnden beaktats vid hans taxering för beskattningsåret 1943.

Åklagaren har till bemötande av vad Andersson invänt anfört, att Andersson genom beslut av prövningsnämnden den 18 oktober 1944 taxerats, förutom för det inkomstbelopp, som avses med åklagarens talan, jämväl för provisioner för år 1943, vilka bokförts såsom intäkt för år 1944, om 8.100 kronor, varjämte han förvägrats avdrag för olika utgifter om sammanlagt 1.058 kronor.

Anderssons underlåtenhet att i 1943 års deklaration såsom inkomst upptaga det belopp, som avses med åklagarens talan, och att verkställa förenämnda avdrag hava varit ägnade att leda till för låg taxering. Däremot kan så icke anses vara fallet med det förfarande ifråga om 1944 års deklaration, som avses med åklagarens talan.

De oriktiga uppgifterna i 1943 års deklaration måste anses lämnade mot bättre vetande.

Det belopp, som skall läggas till grund för bestämmande av böter beträffande 1943 års deklaration, utgör 4.142 kronor 60 öre.

Rådhusrätten prövar förty rättvist döma Andersson med avseende å 1943 års deklaration för vad honom ligger till last ifråga om sagda deklaration att till kronan böta 10.000 kronor, varemot åklagarens talan i vad den avser 1944 års deklaration av rådhusrätten lämnas utan bifall.

Upptäckt trots flyttning

Åklagaren har yrkat ansvar å kallskänkan Margit Elvy Gustavsson, Stockholm, för vårdslös deklaration, bestående däri, att Gustavsson i en den 15 februari 1950 dagtecknad, till vederbörande myndighet ingiven självdeklaration av grov oaktsamhet underlåtit att upptaga av henne under år 1949 från Gästgivaregården i Sjöbo uppburen inkomst om 1.650 kronor, vilken oriktiga uppgift varit ägnad att leda till för låg skatt.

Gustavsson har erkänt, att hon av

---

utdelade belopp sker till arbetstagarna skall, änskönt fråga är om semesterersättning, löneavdrag för skatt verkställas.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:14:13